

Hidak Hírlevél a 2014-2015 évek fordulóján

Kedves Hírlevél olvasók!

Nagy László költő a mi falunk szomszédságában, Iszkázon született és nevelkedett. Szeretnénk tehát az Ő soraival köszönteni benneteket az Új Esztendőben:

Nagy László: ADJON AZ ISTEN

Adjon az Isten
szerencsét,
szerelmet, forró
kemencét.
üres vékamba,
gabonát,
árva kezembe
parolát,
lámpámba lángot,
ne kelljen
korán az ágyra hevernem,
kérdésre választ
ő küldjön,
hogy hitem széjjel
ne düljön,
adjon az Isten
fényeket,
temetők helyett
életet ?
nekem a kérés
nagy szégyen,
adjon úgyis, ha
nem kérem.

Civil szervezetek ismerkedése

A rendezvény helyszíne, időpontja: Kiscsősz, Interaktív Faluház, 2014.12.07.

Szervező: Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület

Érintettek száma: 40 fő

Térségünk három civil szervezete találkozott Kiscsőszön, ahol egy rendhagyó kenyérsütés, gulyásfőzés, sajkakészítés mellett megismerkedhettek egymás tevékenységével is.

Az Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület fogadta az Akli Majorért Műemlék Alapítvány és a Bakonyalja Barátai Egyesület tagjait. Az eredetileg délelőttre tervezett program késő délutánig tartott. A szervezetek az ételek elkészülte alatt filmeket vetítettek, előadásokat tartottak tevékenységükről.

A következő találkozót tavaszra tervezzük az Akli Majorért Műemlék Alapítványnál.

Táncképzés és Dűvő koncert volt Kiscsőszön

A rendezvény helyszíne, időpontja: Kiscsősz, Faluház, 2014.12.06.

Szervező: Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület

Érintettek száma: 60 fő

A mezőföldi Jenő település és Kalotaszeg Szucság falujának román forgatósa adta a november 6-án megrendezett egész napos képzés anyagát. Az oktatásra az ország minden részéből érkeztek táncosok, akik részben a szólótáncversenyre való felkészülés, részben a román tánc iránti érdeklődés miatt vettek részt a képzésen.

A vacsorát követően, 19.00-kor a Dúvő zenekar adott fergeteges koncertet, melynek néhány nótája az Advent jegyében szólalt meg. A koncertre Kiscsőszi és a szomszédos falvakból is érkeztek érdeklődők. A koncertet táncház követte.

„Régi szokás szerint szabad megtartani...”

A rendezvény helyszíne, időpontja: Kiscsőszi, 2014.12.28.

Szervező: Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület

Érintettek száma: 50-60 fő a lakossággal együtt

Ismét összejöttek a regösök Kiscsőszi, hogy az ország egyik legkisebb falujában járják a házakat karácsonyi és újévi jókívánságokkal elhalmozva a helyben élő embereket.

Különleges társaság ez, hiszen az ország legtávolabbi csücskeiből verődik össze, hogy évről-évre ugyanazokat a dalokat és rigmusokat ismételgesse. Az öltözeteken és a létszámon is látszik, hogy a regölést idén is komolyan vették.

Szilveszter Kiscsőszön

A rendezvény helyszíne, időpontja: Kiscsősz, Interaktív Faluház, 2014.12.31.

Szervező: Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület

Érintettek száma: 25 fő

Kiváló baráti társasággal búcsúztattuk Kiscsőszön a 2014-es esztendőt és köszöntöttük a 2015-öt, amely nem ígérkezik rosszabbnak, mint az előző évek. Azért persze biztosan minden más lesz majd...

Kilyénfalvi Gábor vezényletével

átvonatoztunk az Új Évbe...

elől a masiniszta...,

hátral meg a krumplifejű palacsinta...

Közlemény a Felszállott a Páva versenykiírással kapcsolatban

A „Fölszállott a páva 2015” versenykiírással kapcsolatban több kérdés és észrevétel érkezett a szervezőkhöz.

A vetélkedőt kifejezetten gyermekek számára hirdettük meg, elsősorban azzal a céllal, hogy a hazai és határon túli gyermekek néptánc és népzenei mozgalma a televízió nyilvánossága előtt mutakozhasson be.

A versenyzők korosztályi meghatározását hosszas szakmai egyeztetés előzte meg, amelyet a szakmai-pedagógiai szempontok mellett a televíziós műsor sajátosságai szabtak meg.

A 6-14 éves korcsoport esetében az életkori korlátoktól való eltérésre kizárólag a hangszeres együttesek esetében van lehetőség.

A többi művészi kategória esetében kénytelenek vagyunk ragaszkodni a meghirdetett életkori feltételekhez. Kérjük mindazok megértését, akik akár néhány napos eltérés miatt lemaradnak így a versenyben való részvétel lehetőségétől.

Biztosak vagyunk abban, hogy tehetségük és tudásuk nem vész el, és a soron következő, immár a 16-35 éves korosztály számára, felnőtteknek meghirdetett tehetségkutató versenyünk jelentkezői között ott üdvözölhetjük az idén 15 éveseket is.

Budapest, 2015. január 12.

Hagyományok Háza – MTVA – Örökség Gyermek Népművészeti Egyesület

Néhány gondolat a békéscsabai Országos Szólótáncverseny margójára

Kétévente kerül megrendezésre a néptánc élet legjelentősebb szakmai programja, a békéscsabai Országos Szólótáncverseny. A szakma legjava ilyenkor lázasan készül. A fiatalabbak kétéves ciklusonként újra és újra megpróbálják felépíteni önmagukat, keresik a stílust, a megformálást, a viselkedést, amely önnön jellemük, lelkületük tükrözése mellett a táncanyagok bemutatását is szolgálja. Az idősebbek rutinosabban, a már megszokott úton igyekeznek elérni az áhított célt. Több-kevesebb siker kíséri ezeket a próbálkozásokat. A színészet, a manír, a gegekkel tűzdelt előadásmód néha nem fedi, sokkal inkább kiemeli a hiányosságokat. A bölcs Zsúri idén is a „mögélátó” szemüvegét használta, bár tett kivételt. Egyetlen esetben a technikai és fizikai képességek és teljesítmény „elkente” a stílusjegyeket és táncalázatot semmibe söprő színpadi „attrakciót”, mely számomra egyes pillanatokban már bohóckodásnak tűnt. Nem vitatkozom a döntéssel, hiszen a szólótáncverseny lényege az egyéniség megvillantása mellett a tánctechnika, virtuózitás egysége, ezek pedig megvoltak. A folklorisztikai hitelesség itt a semmibe veszett...

Az idei versenyre választott zsúri tagjai számomra az elmúlt évtizedek egyik legtisztább, legerősebb szakembercsoportját alkották, szívesen fogadtam, értettem, hittem a véleményüket. Három tagja az aktív generációból, „első bálozóként” került felkérésre, ami előre vetítette, hogy erősen hangsúlyozódnak majd az Ő nézeteik. Láthatóan olyan belső egyezség született, amellyel mind az öt személy azonosulni tudott, ennek alapja pedig a szakmai szigor volt, így megőrizve az elnyerhető kitüntetések értékét.

A díjkiosztást és az értékelést követően természetesen elindult a szakma széles (telefonos, internetes) diskurzusa, mely szerencsére idén nem a díjazottak személyével szembeni támadásokról, sokkal inkább a díjazás hátterének, szakmai és emberi megközelítésének módjáról szól. Erről pedig lehet beszélni! Néhány éve magam is a zsúri tagjai között éltem végig az érzelemben gazdag napokat. Különös nehézséget okozott, hogy akkor még az én generációm tagjai is az örvendező-elszenvedő oldalon álltak, róluk is ítélni kellett. Igazság pedig nem volt..., vagyis sokféle igazság volt. A díjak kiosztásánál számomra egy általános szempont kiemelkedően nagy súlyt képviselt. A Békéscsabai Szólótáncversenyt azért hívták életre, hogy a kiemelkedő táncos teljesítmények mögött álló emberek Aranysarkantyút, Aranygyöngyöt kapjanak. Nem pedig azért, hogy ne kapjanak. A Zsúri idén olyan vonalat húzott, amelynek eredményeként a díjak a Balassi Együttes szekrényében maradtak. Kiemelkedő teljesítmények pedig voltak bőven. A legtöbb szereplő húsz évvel ezelőtt az Arany Ufó díjat is megkaphatta volna, hiszen olyan tudással álltak elő, ami akkor elképzelhetetlen volt. Erre mondhatjuk, hogy fejlődik a világ. Bizony, fejlődik. Egyre rohanóbb és egyre agresszívebb. Kérdés számomra, hogy mi lenne ma a Gál Lacikkal, Hidas Gyurikkal, Gazdag Bélákkal, Kocsán Lacikkal, Bistei Attilákkal? */tudatosan nem említettem női versenyzőket/* Kérdés, hogy ki és miért követeli a mi szakmánktól a világgal együtt történő rohanást?

Ez a probléma nem elsősorban Békéscsabán kerül elő, sokkal inkább a gyermekkori, ifjúsági táncélet momentumai. 10-12 éves gyerekeket látok karakteresen, öregesen legényest táncolni, de még az aszimmetrikus román férfitáncok is megvillannak néha a lábaikon. Mesterüktől ellesve a stílust, már most használják a nyakatekert gegeket. Aztán átöltöznek és hazamennek számítógépezni. Igazi

„műmájerek” lesznek belőlük. Városi ficsúrok, akik egyetlen céllal használják a magyar néptáncot: karrierjük kiteljesítésére. Most pedig jön a Páva gyerek változata. Fény, pompázat, show, díjeső, szenzáció, Las Vegas. A néptánc a hagyományörökítés eszközeiből lassan egyszerű szórakozási formává vált. A hiteles megformálás pedig egyszerűen a technikai, színészi képességek együttes meglétéén múlik, hiszen a tökéletes minőségű eredeti viseletek alatt nem láthatjuk a torzuló lelkeket, a fenékre vágó férfi tangákat, a keleti kultúrából értelmetlenül kilopkodott tetoválás mintákat, stb...

Itt kanyarodnék vissza a Szólótáncversenyhez. Ez az a szakmai esemény, amely a mai példaképeket állítja a fiatalok elé. A világra nyitott, érdeklődő, mindent befogadó, de most még felületes tinédzser szem pedig mindent meglát, mindent befogad, de nem mindent tud a megfelelő fiókba elhelyezni. Talán emlékszünk arra a faviccre, amikor a bolond gyerek a lovat cicának nézi. Néhány év és a „bolond” jelzőt el is hagyhatjuk. Vas, üveg és beton, elektronikus világ adja az életkörnyezetet a Föld lakosságának kétharmada számára. A néphagyományt éltető embernek ez maga a pokol. Ilyen időkben bizony vigyázni kell az olyan tanácsokkal, hogy „a táncosok ne menjenek el fiatalon vidékre, ne vonják ki magukat a hivatásos táncéletből, stb. Különösen azért kár őket megingatni, mert igazán nehéz, áldozatos döntésükkel „utolsó mohikánokként” szeretnék a maguk módján befolyásolni a néptánc élet változásait. Egyfajta ellensúlyozó példaképek és – mindenekelőtt – nyugodt emberek szeretnének lenni. Foglalkoznak ők a tánccal eleget! A hiányosságait pedig a házikolbászok alatt, a színben is ki tudják csiszolgatni.

A díjeső tehát idén elmaradt. Vasárnap emberfeletti zsűri teljesítményt élhettünk át, hiszen hat órán át tartó értékelésen hallgathattuk végig a nagyon alapos, személyre szabott, érthető, elfogadható véleményt. Minden szó igaz volt, így azt gondolom, hogy a díj nélkül maradt versenyzők számára jellemformáló, iránymutató élmény kellett, hogy legyen a vasárnap. A Zsűri nagyon helyesen a legtöbb ígéretes versenyzőnél a „gyertek két év múlva is” megszólítással zárta a mondandóját. Ezzel azonban már előre küldött egy üzenetet önmagának is. Az üzenet pedig egy sor kérdésből áll, amelyekre meg kell adni a válaszokat: Mi lesz a fiókban porosodó díjakkal, újabbakkal szaporodnak? Meddig számíthat arra a szervező, hogy a sorozatos sikertelenséget leküzdve újra és újra felugrik a szakma krémje a következő járatra? Jó lesz-e a szakmának, ha a folyó gyorsabb sodrású oldalára billennek a súlyok és a többiek lassan lekopnak (akkor ugyanis más dimenziókban folytatódnak majd a díjakért folyó küzdelmek)? Ez a gyors sodrás mennyi ősi értéket rángat majd magával?

A mi műfajunk az örök szubjektivitás mezeje. Nincs célkereszt, célkamera, kilogrammban, vagy hosszban meghatározható teljesítmény. Így az én fent leírt véleményem is csak az enyém. Ezeket a sorokat féknek szánom a megfékezhetetlen folyamatok lassításában, mert a mostani állapotot jónak tartom, de a régieket még jobbnak tartottam és a jövő felvillanásai megijesztenek. Ettől persze a jövő elkövetkezik. Remélem, én már nem látom, amikor Békéscsabán mágneses talpú lebegő cipőkben és számítógép programozású önműködően táncoló testhálóknak, az „ENTER” megnyomásával járják el a táncot a jövő aranysarkantyúsai. Remélem, nem érem meg, hogy az én táncomat egyszer tiszteletlenül, kiforgatva, önmegvalósító, magamutogató céljaira felhasználva járja el valaki – mint ahogy ezt mai példák már mutatják. Akkor majd az lesz a sikeres, hiszen a ma díjazottjai fognak ülni a zsűri székében. (?)

Úgy gondolom, hogy túloztam....

Kovács Norbert

**„...A farsangi napokban
Leszünk mi is vígabban...”**

A farsang hagyományosan a vidám lakomák, bálók, mulatságok, népünnepélyek időszaka. Az **Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület** és az **Élő Forrás Alapfokú Művészeti Iskola** szeretettel várja Önt és kedves családját farsangi rendezvényeire, amelyek az idei évben már két napon és két helyszínen valósulnak meg!

Február 6-án, pénteken a kertai kultúrházban 18 órai kezdettel ünnepélyes gálaműsor keretein belül bemutatkoznak a környék gyermekcsoportjai.

Várható program:

- ❖ *Az Élő Forrás Alapfokú Művészeti Iskola noszlopi csoportja*
- ❖ *Az Élő Forrás Alapfokú Művészeti Iskola devecseri csoportja*
- ❖ *A Magyarpolányi Művészeti Iskola kertai csoportja*
- ❖ *Fajkusz Banda – zenekari szám*
- ❖ *Az Élő Forrás Alapfokú Művészeti Iskola pedagógusai és az Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület táncosai*

Az est folyamán a Fajkusz Banda muzsikál

2015. február 7-én, szombaton ismét megrendezésre kerül a hagyományos Kiscsösi Farsangi Mulatság, melynek során Dezső Disznó a Mennybe megy.

Várható program:

- ❖ *Reggel nyolc óra tájban Dezső Disznó búcsúpercei*
- ❖ *Dél előtt zenés koncolás és ebédfőzés*
- ❖ *13.00 Orjaleves mindenkinek, akinek jut...*
- ❖ *17.00 Álorczás felvonulás a Falu egyetlen utcáján, a Kocsma elé, ahol elégetjük a telet.*
- ❖ *18.00 Farsangi műsor a Faluházban*
fellépnek a térség néptáncosai, egyesületünk tagjai
- ❖ *19.00 Disznótoros vacsora...,*
...ezt követően Farsangi bál

A nap folyamán és az esti bálban a Fajkusz Banda muzsikál

Kovács Norbert
elnök
Élv Forrás Hagyományörző Egyesület

Török Sándor
intézményvezető
Élv Forrás Alapfokú Művészeti Iskola

Idén is szeretnénk megszervezni a Minden Magyarok Táncát az Országos Táncháztalálkozón.

A Táncház Egyesület támogatásának köszönhetően várhatóan az idei Táncháztalálkozón is lehetőség nyílik a határokon kívül élő magyar néptáncosok és népzeneészek bemutatkozására. A programot március 29-én, vasárnap tervezzük, az előző évekhez hasonlóan. A délelőtti órákban próbálunk, majd kora délután maximum 30 perc időtartamban a színpadra léphetünk. A téma idén székelyföld lesz. Ez egy kedvelt, ismert tájegység. Nyugodtan készülhettek bármely kisebb tájegység, falu táncából, a helyszínen mindent összefésülünk.

A részletes felhívást februárban közöljük. Bővebb információ: cimbi@iplus.hu

Várjuk a külföldön élő magyar néptáncosok, népzeneészek jelentkezését. Kérjük, hogy továbbítsátok ezt a felhívást ismerőseiteknek is.